

LELKIPÁSZTORI LEVÉL

Római Katolikus Egyházközség Vác - Felsőváros Plébánia

2015. ADVENT

CSEPP A TENGERBEN...

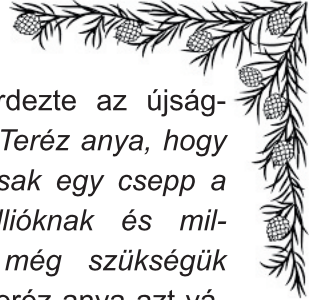
Adventben a gyertyák világossága adja hírül, hogy nagyobb a szeretet fénye az önzés sötét-ségénél. Az első gyertyát még három követi: az adventi koszorún. A hétről hétre felgyulladó fények az ünnepre hívnak... Adventi várakozásunk sokféle lehet. Hogy karácsonyt vár, igazi lélekkel ünnepelhessük a megtestesülés csodáját, éljük végig a várakozás megtisztító erejét, kövessük az ajánlott heti programokat. Adventi készülletünk szolgálja lelkünk és életünk rendjét. Lelkipásztori levelünk írásai ehhez adnak iránytűt. Sok családnak adventben tud együtt imádkozni, mert a koszorú gyakran odacsalogatja a nem vallásos családtagot is. Az ünnep bennünk születik, ha újra és újra elkötelezzük magunkat Krisztus tanítása mellett. Amikor Kalkuttai Teréz anyával talán az első riport

készült, megkérdezte az újságíró: *"Nem látja, Teréz anya, hogy amit tesz, az csak egy csepp a tengerben? Millióknak és millióknak lenne még szükségük támogatásra."* Teréz anya azt válaszolta: *"Igaza van, amit teszek, csepp a tengerben, de legalább ez a csepp ne hiányozzék."* "Ugye, Ön is igyekszik enyhíteni a környezetében lévő fájdalmakon, nyomorúságokon? Ugye Ön is hozzáteszi a maga cseppjét?" Ez a kérdés nekünk is szól! Amikor ebben az adventben arra hívjuk a családokat, hogy látogassák meg egymást, imádkozzanak együtt, küzdjünk az elidegenedés ellen, talán sokan azt kérdezik: Jobb lesz ettől a világ? Igen. Egy csepp a tengerben..., de a tied ne hiányozzék!

Szép adventi készülletet!

Tibor atya

...hideg szél söpör végig a tájon, felkapja, és messzire viszi a korhadó levelek illatát. Egy kopasz fa ágain, egy kis cinke reménytelen kutat kukac után. A hideg ködtől nyirkos ágak, fényesre mosottan merednek a szürke felhőktől terhes ég felé. Az est hamar leszáll, és fekete bársony köntöse illő temetési ruha a virágzó tavasz és nyár minden tarkaságának és zsvivájának temetéséhez. A hideg, fekete, nyirkos reménytelenség betölt mindent!

Lesz-e vajon egyszer még napfény? Lesz-e még levél és virág a halott ágakon?

Énekel-e még egyszer a tavasz illatfelhőjében a fülemüle? Szinte nincs remény, mindent letakar a reménytelen téli éjszaka!

Ilyen reménytelenségben, kétségek között élt az ember is, a szeretetlenség békjójába verve, és kérdezte ő is reményvesztetten, lesz-e még

tavasz, lesz-e még feltámadás?

Gyűjtsd meg az első adventi gyertyát, gyűjtsd meg a szeretetlángot! Gyűjtsd meg szívedben is a szeretet lángját! Világíts be vele minden sötét zugot, és vidd el a szeretet fényét mindenkihez! Vidd el a családotodhoz, a barátaidhoz, az ismerőseidhez, a munkatársaidhoz, és mindenkihez, akivel csak találkozol! Sok koldusa van a szeretetnek,

és ha másod sincsen, legalább egy mosolyt adj mindenkinek!

Minden ember cipeli a maga keresztjét a sötét téli úton. Segíts, világíts neki! Nyisd meg a szemed, vedd észre a rászorulót! Nyisd meg a szíved, áraszd ki szereteted melegét! Segíts, ahol tudsz! Égjen a gyertyád,

hogyan bevilágítson mindent! Jön Jézus, az élet, a feltámadás!

Legyél szeretetének hírnöke Te is!

„Vigyázzatok, el ne nehezedjék szívetek az evilági gondok között. Virrasszatok és imádkozzatok, hogy megállhassatok az Emberfiának színe előtt.”

(Lk 21,34-36)

Adventban elhangzik a felszólítás: *”Térjetez meg, elközelgett Isten Országá”*

Az Úr születésére, a vele való találkozásra készülünk. Keresztelő Szent János meghív bennünket, hogy vonuljunk ki vele a pusztába (csöndbe, önmegtagadásba), hogy megtisztuljunk, hogy helyet készítsünk a szívünkben. Ebben az évben a szentatya meghirdette az Irgalmasság évét. Kapcsolódjunk be ebbe a csodálatos nagy kalandba: (a lelkipásztori levélben külön írás szól erről).

Mit jelent a virrasztás? Ha egy szerettünk elutazik, hogyan várjuk őt haza? Nézzük az órát, várjuk, hogy nyíljon az ajtó, és megpillanthassuk őt. És hogyan várjuk Jézust, a Vele való

találkozást? Az advent minden napján mondjam ki: „Jézus, várlak! Kész akarok lenni, hogy ma eléd álljak!” A reggeli imában gondoljam át, hogyan is élnék, ha ma valóban sor kerülne a Vele való végső találkozásra! Gondoljak erre naponta többször, különösen nehezebb pillanataimban, az evilági gondok, nyomorúságok és korunk sötétségei közepette. Az igazán hívő ember élete zarándokút, célja a Menny, a végső, személyes találkozás Jézussal. Élünk Jézus eljövételének, a Vele való találkozásnak távlatában! Adventi szentgyónásunk, hajnali miséink ebben erősítsenek.

**„Készítsétek elő az Úr útját,
egyengessétek ösvényeit!”**

(Lk 3,4)

Folytassuk előző hetünk elhatározásait, hogy a Jézussal való találkozás felé zarándokoljunk minden nap. És készítsük elő az Úr útját, hogy a mellettünk levők, a ránk bízottak is találkozhassanak vele. Ha másoknak jót teszünk, ezzel Jézus örömét közvetíthetjük számukra. Ezen a héten napi önmegtagadásunkat, életünket ajánljuk föl hivatásokért. Hogy legyenek, akik „főhivatásban” készítik az Úr útját a lelkek felé. Mekkora szükségük volna a pap nélküli községeknek, gyermekeknek, fiataloknak, főlnötteknek Istenért élő emberekre! Válgják életünk részévé,

hogy imádkozunk hivatásokért és

imádkozunk gyermekeinkért, a fiatalokért, hogy tudjanak igent mondani Jézus hívására, a Jézus által megálmodott hivatásukra. Készítsük az Úr útját:

Külső önmegtagadásokkal:

-Böjtöltessük a szemünket! A szem a lélek ablaka. Sok halálos bűn kezdődött a szemem keresztül.

-Böjtöltessük a fülünket! Nem kell mindent megtudni. Zárjuk el fülünket minden megszólás és pletyka elől.

-Böjtöltessük a nyelvünket! A sok beszédben nem lehet elkerülni a bűnt. Teremtsünk csendet magunkban és magunk körül.

-Böjtöltessük a testet azzal, hogy nem adunk meg neki minden kényelmet! A test legnagyobb böjtölése az álom elvonása. Kezdődjék a kelés fürge, vidám, nagylelkű kiugrással...

Belső önmegtagadásokkal:

-Tagadjuk meg kishitúságunkat!

-Tagadjuk meg elpuhultságunkat!

-Tagadjuk meg magunkat az emberekkel való viszonyunkban. Elviselni a nehezen elviselhető.

„Akinek két ruhája van, az egyiket ossza meg azzal, akinek egy sincs. S akinek ennivalója van, ugyanígy tegyen” (Lk 3,11)

„Az Egyház, a keresztény ember éppúgy nem hanyagolhatja el a szeretetszolgálatot, mint a szentségeket és az Igét... Fontos, hogy már gyermekeinket, és a fiatalokat a szegényekkel, rászorulókkal való törődésre, a szolidaritásra neveljük.” – Ha szeretetből teszünk valamit, Isten jelenléte, kisugárzó ereje növekszik bennünk; akkor is, ha tettünket nem látja senki. E hetünkben készülünk azzal karácsonyra, hogy nézzük át és gondoljuk meg, mit adhatnánk oda másoknak, a karitásznak, a rászorulóknak. Jézusnak adjuk mindezt, Őt öltöztetjük, Őt tápláljuk, hívjuk meg asztalunkhoz. Igazi karácsonyi kegyelem lehet. Nagy lépést teszünk ezzel Isten felé, és lelkünk szabadsága felé. Istent a szeretet által vihetjük a világba. A világban uralkodó sötétségben a szeretet tetteivel lehet vilá-

gosságot gyűjtani Ez az igazi fölkészülés arra, hogy Jézus megszülessék bennünk, embertársainkban és társadalmunkban. Adventban sokszor idézzük a Korintusi levél 13. fejezetéből a szeretethimnusz: A szeretet türelmes, a szeretet jóságos, (...)A szeretet találékony: Szeretnénk ebben az adventben fölfedezni Jézus Igéjét: „Adjatok és nektek is adnak”. Annyi fölösleges dolgunk van, ruha amit nem használunk, könyv, játék, mosógép, gyerekágy. stb. Talán valaki nagyon örülne neki. ... Advent 2.vasárnapjától egy héten keresztül nagy gyűjtést rendezünk. (A misékhez kapcsolódóan, vagy irodai időben lehet behozni dolgozat.) Advent utolsó hetében mindezeket megpróbáljuk eljuttani azokhoz, akik örülnének nekik. „Készítetek kincset a mennyben, amit a moly és a rozsdá nem emészt el!”

„Ajándékok, amelyek nem kerülnek pénzbe”

- meghallgatni a mellettünk élőket
- segíteni első szóra
- örülni a holnapi napnak
- óvatosan csukni be az ajtót
- apróságoknak örülni
- mindenért hálásnak lenni
- jó tanácsot adni
- apró túlzásokon nem rágódni
- jogos panaszt nem melegíteni fel újra
- nem tenni szóvá, ha a másik hibázik
- nem elutasításnak venni, ha háttérbe szorulunk
- levert hangulatot nem venni komolyan
- nem sértődni meg egy félre-sikerült szón
- megtalálni az elismerő, dicsérő szót a jóra
- együttérző szó a megalázott-nak
- becsületesen elismer-ni az elkövetett helytelenséget és jóvátenni azt
- türelmesnek lenni
- bizonyos dolgokra aludni egyet.

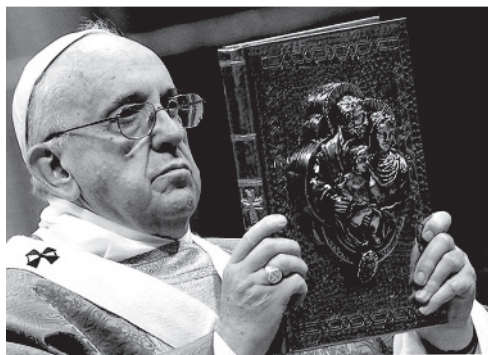
Juhász Gyula: Rorate

A kéklő félhomályban
 Az örökmécs ragyog,
 Mosolygón álmodoznak
 A barokk angyalok.
 A gyertyák rendre gyúlnak,
 A minisztráns gyerek,
 Mint bárány a mezőben
 Csenget. Az árny dereng.
 Hideg kövön anyókák
 Térdelnek. Ifju pap
 Magasba fölmutatja
 Szelíden az Urat.
 Derűs hit tűnt malasztját
 Könnyezve keresem.
 Ó gyönyörű gyerekség,
 Ó boldog Betlehem

FERENC PÁPA ZÁRSZAVA A CSALÁDSZINÓDUSON

Nemrég ért véget Rómában a családoknak szentelt püspöki szinódus. Egy év elteltével ismét összejöttek a családokkal foglalkozó szakemberek, családközösségek vezetői, és persze püspök atyák is, hogy megbeszéljék, milyen kihívásokkal néz szembe a család, és mit tehetünk együtt, hatékonyab-

ban a családok védelmében? Rövidesen kezünkbe vehetjük majd a szinódus záródokumentumát, amely

segítség, útmutató lesz mindnyájunknak, akik felelősséget érzünk a jövő nemzedékért. A legfontosabb szempontokat ma így foglalta össze Ferenc pápa:

Legyen pozitív a családról való látásmódunk! - Lendületet kell adni az egészséges családoknak, a nagycsaládoknak, támogatni és bátorítani kell őket, hiszen mindennapi vesződéseik ellenére továbbra is komoly

tanúságot tesznek az egyház tanítása és az Úr parancsai melletti hűségükről. Időszerű családpasszorációt kell megalkotni, olyat, amely az evangéliumon alapszik, tiszteletben tartja a kulturális különbözőségeket, amely képes vonzó és örömteli nyelvezettel továbbadni az örömhírt.

Segítsük a nehéz helyzetben lévő családokat!

- Az elhagyott embereknek, az elhanyagolt öregeknek,

a szüleik kétségbeesésétől sérült gyermekeknek, az életben maradásért küzdő szegény családoknak, a bűnösöknek, akik ajtónkon kopogtatnak, és a távoliaknak! Segítsünk mindazoknak, akik sebezettnek érzik magukat testben és lélekben, valamint a fájdalom, a betegség, a halál vagy az üldöztetés által meggyötört házaspároknak.

Nagy gondal készítsük fel a fiatalokat a házasságra! -

Segítsünk elűzni a fiatalok szívéből a végérvényes elköteleződéstől való félelmet. Legyen innovatív a pasztorációnk, amely megfelelőképpen felkészít a házasság szentségére, és felhagy azokkal az eddig meglévő gyakorlatokkal, amelyek inkább csak a formalításoknak akarnak megfelelni ahelyett, hogy valóban egy egész életre szóló kötelezettség-vállalásra készítene fel.

Gyermekkortól kezdjük a családi életre nevelést! - Tanítsuk a fiatal nemzedéket, hogy komolyan éljék meg a szeretetet, amely nem a „használd, és dobd el” jelszón alapszik, hanem úgy, hogy ismét higgyenek a hiteles, termékeny és örök szeretetben. Segítsük a fiatalokat, hogy kilépjenek önmagukból és mondjanak búcsút a magánynak. Segítsük azt megérteniük, hogy a házasság

ság az a hely, ahol megmutatkozik az isteni szeretet. Ne ítélkezzünk a krízisbe került családok fölött, hanem segítsük őket! - Egyetlen családnak sem szabad azt éreznie, hogy magára hagyta az egyház, vagy hogy ki lenne zárva az egyház szeretetéből és öleléséből! Botrány az, ha félünk szeretni és konkrétan kimutatni ezt a szeretetünket. El kell indulnunk mások felé, mert egy magába zárkózó egyház halott egyház! Az az egyház, amely nem lép ki kerítésein kívülre, hogy megkeressen, befogadjon és elvezessen mindenkit Krisztushoz, az olyan egyház, amely elárulja saját hivatását és küldetését.

(Részletek Ferenc pápának a szinódust záró beszédéből)

– Véget ért a családszinódus, amelyben főrelátorként jelentős szerepet vállalt. Nagyon intenzív, feszített munkával telt három hét után milyen érzésekkel, tapasztalatokkal tér haza?

– Először is egy nagyszerű érzéssel, mert ezekben a hetekben tanúi lehettünk annak, hogyan működik körünkben a Szentlélek. Nagyon fontos volt látni azt is, hogy akaratlanul is, nem azért, mert ez lett volna a központi célkitűzés, de az egyes tapasztalatokból, javaslatokból egy újfajta egyház képe bontakozott ki. Természetesen az egy, szent, katolikus, apostoli Anyaszentegyházé, aki ugyanaz, mint volt, mégis új hangsúlyokkal. Amit a II. vatikáni zsinat tanított a világi Krisztus-hívők szerepéről és küldetéséről, azt itt és most már megélt valóságként láttuk. A családok, a családokból álló közösségek szerepe a hit átadásában, ez egy olyan lenyűgöző kép, ami azt hiszem, hogy korfordulót mutat, mert ezt nem mi csináltuk, nem mi szerveztük, nem íróasztalnál találtuk ki, hanem a Szentlélek megérelte.

– *Melyek a legjelentősebb*

eredményei az idej rendes szinódusnak?

– Az egyik eredmény maga az a fent említett tapasztalat, amit mindenki hazavisz. Azután az az alázatos alapállás, ami azt jelenti, hogy figyelmesen meghallgassuk a másikat, érezzük meg benne a jó szándékot, mit szeretne ő az egyház életéhez hozzátenni. Lehet, hogy nem értünk vele egyet, mégis fontos egy ilyen nyitott meghallgatás tapasztalata. Nagyon fontos maga a zárójelentés is, mely igen gazdag dokumentum. Rengeteg pasztorális tanácsot, ötletet ad; külön szól arról felszólító módban, hogy legyenek családokból álló közösségek mindegyik plébánián; hogy

milyen nagy szerepük van például a lelkeségi mozgalmaknak, amelyek a családokat és a generációkat összekapcsolják. Arról is szó van benne, hogy milyen fontos az, hogy közösségként éljük meg a hitünket; ebbe integrálódjanak a fiatalok, így kapják meg a család és a házasság eszményét, és az esküvő után is egy baráti családközpontból álló közösség kísérje őket. Nagyon fontos az, hogy a krisztusi értékeket, életeszményt és tanítást világosan közvetítsük saját magunk és a világ felé. Az embereknek ugyanis nem csupán jó szóra van szükségük, de szükségük van egy feltűnő és határozott válaszra is arra a kérdésre, hogy mi végre vagyunk a világon, miért élünk, mi életünk végső célja. Többször előkerült a dokumentumban, hogy a házasság távolabbi, közelebbi közvetlen előkészítése, a liturgia megünneplése és a házastársak utólagos

közösségi kísérése milyen fontos. Vagy az, hogy családokat képezünk ki a családok közösségi jellegű pasztorálására.

– *Nagy hangsúly esett az egyház tanítására, az igazság fenntartása és az irgalmasság gyakorlása közötti egyensúly megtalálására a családokat érintő problémák kezelésében. Sikerült ez?*

– Ez a két év egy nagy kört írt le. A tavalyi színódus bevezető relációjában éppen az akkori viták fényében hangsúlyoztam azt, hogy Isten az, akiben az igazságosság és az irgalmasság egybeesik. A Biblia egyszerre tanítja Őröla azt, hogy irgalmas és igazságos, és ez a kettő nem áll egymással szemben. Most, a kétéves folyamat végén olyan képet kapunk, amelyben a kinyilatkoztató Isten igazsága és a törvényét a szívünkbe beleíró Isten igazsága egybeesik. Ajándék tehát a törvény, ahogy azt a zsoltár olyan gyönyörűen mondja, és ugyanakkor Krisztus megváltó műve alapján nem pusztán a régi törvény cselekedete, hanem az Isten szívünkbe írt legalapvetőbb törvénye és parancsa, a szeretet parancsa, annak összes következményével

együtt, ez az, ami bennünket egyrészt irgalmassá tesz, ha megtartjuk, másrészt megmutatja Isten irántunk való irgalmát. Egy ilyen szintézisben látszik kicsúcsosodni ez a gondolatkör. Nem csoda, hogy éppen az irgalmasság évének kezdetén

jutottunk el erre a pontra.

Azt kérjük alázattal a Szentatyától, hogy értékelje az időszerűségét annak, hogy esetleg egy dokumentumot adjon ki a családról, éppen azért, hogy a család mint családegyház, mint ecclesia domestica egyre erősebben sugározza Krisztus fényét a világban. Tehát az lenne a kérésünk a Szentatyához, hogy egy ilyen dokumentumban buzdítsa a családokat és mindazokat, akik a családok érdekében dolgoznak.

IRGALMASSÁG ÉVE A Misericordiae vultus dokumentum bemutatása

Ferenc pápa szeretne egyszerű, jól megragadható lelkipásztori programot adni, ami elsősorban nem módszert, akciót jelent, inkább hozzáállást: Legyünk irgalmasok a legapróbb dolgokban is - akkor majd képesek leszünk a világ nagy dolgait (éhezés, migráció, környezetszennyezés, stb) is irgalmasan rendbe tenni.

A Szentatya Ószövetségi biblikus képpel indít: Isten így mutatkozik be Mózesnek: „Irgalmas és könyörülő Isten, hosszan tűrő, gazdag kegyelemben és hűségben” (Kiv 34,6). Ez az irgalmasság a legteljesebben a Názáreti Jézus szavaiban, tetteiben és egész személyiségében mutatkozik (MV1).

Az Irgalmasság Kapuja: Itt ír róla először, majd a zarándoklatról szóló részben (14) fejti ki részletesen. Útra kell kelnünk, be kell lépünk. Ez elhatáro-

zást, döntést, magunkból való kilépést vár tőlünk (3).

Szép a dokumentum kezdetén, hogy a Zsinat 50. évfordulójához köti az IÉ kezdetét, mert „a Zsinat megnyitásával az Egyház történelmének új szakasza kezdődött”. Két nagyon jó idézettel indít: A Zsinatot elindító XXIII. János és azt lezáró VI. Pál is az irgalmasságról beszélt, ezek ma is nagyon aktuálisak: Egyházunk nem uralkodni, nem kioktatni akar, hanem szolgálni (4).

Föl kell újra fedeznünk az Ószövetséget, főleg a Zsoltárok Irgalmas Istenét! Fontos erről újra tanítanunk, mert sokakban él az a téves kép, hogy az „Ószövetség istene irgalmatlan” (6-7).

Jézus példája mutatja meg igazán Isten irgalmasságát. Két alapvető példabeszéd Lukácstól: Isten végtelenül irgalmas irántunk (Lk 15: Az irgalmas atya) – ezért legyenek mi is irgalmasok embertársaink iránt (Lk 10: Az irgalmas szamari-

tánus), illetve a megbocsátás (Mt 18,22-35). Ferenc pápa idézi a Beda Venerabilistól vett jelmondatát: „Miserando atque eligendo” = megkönyörülve meghívta - ti. Jézus Mátét.

„Itt az idő, hogy visszatérjünk a lényeghez, hogy viseljük testvéreink gyöngeségeit és nehézségeit. A megbocsátás új életet fakasztó erő, amely bátorságot ad arra, hogy reménnyel tekintsünk a jövőbe.” – Ebben a megfogalmazásban a megbocsátás nem egy nehéz föladatként jelenik meg, inkább olyan valami, ami felszabadít, új életet fakaszt és reménységet ad (10).

Fontos idézetek Szent János Pál pápa „Dives in misericordia” leveléből. Szép látni, hogy az irgalmasság gondolata kezdettől ott volt a szent pápa tanításában, és hogy ez az irgalmasság szükséges ahhoz, hogy orvosolni tudjuk a világ jelenlegi súlyos problémáit. Az Egyház és ige-hirdetése elsőként élje és tanú-

sítsa az irgalmasságot. A nyelvezetünk és gesztusaink is Isten irgalmasságát közvetítsek, hogy az emberek könnyebben megtalálják az Atyához visszavezető utat. Isten szavának hallgatóivá kell válnunk, a csendben fölfedezhetjük a hozzánk intézett Szót (12-13).

Zarándoklat, megérkezés a Szent Kapuhoz: ezek fontos eszközök. Az elérendő cél az irgalmasság, amely erőfeszítést és áldozatot kíván. Itt sokkal inkább egy belső útról van szó. Ferenc pápa ismét komolyan beszél az ítékezés és pletykálgatás súlyos bűnéről.

A periférián élők: ez Ferenc pápa talán leggyakrabban hallott programja, amibe szeretne bennünket is bevonni. Elmélkedjük és gyakoroljuk az irgalmasság testi és lelki cselekedeteit. (15-16)!

A nagybőjt legyen Isten irgalmassága ünneplésének és megtapasztalásának intenzív időszaka! 24 óra az Úrért a Nagybőjt 4. vasárnapja előtti péntek-szombaton. A gyóntatók feladata, hogy magukhoz öleljék a hazatérő bűnbánót.

A Népmissziók, az Irgalmasság Misszionáriusai. Az Igazságosság és irgalmasság kapcsolata: „Isten könnyebben fékezi meg a haragot, mint az irgalmasságot” (Ágoston). „Isten soha nem fárad bele az irgalmasságba. Mi se fáradjunk bele kérni az Ő irgalmát, és ne fáradjunk bele, hogy azt gyakoroljuk mások iránt!” (Ferenc pápa - 20-21). Mária, az Irgalmasság Anyja a kereszttel állva tanúja volt a Jézus ajkáról elhangzó megbocsátó szavaknak. Mária tanúsítja, hogy Isten fiának irgalmassága határtalan, és mindenkihez eljut. Forduljunk hozzá a Salve Regina ősi és mégis mindig új imádságával! (24-25).

Istennek legyen hála mindezért!

AKOLITUS AVATÁS

Alapvető megállapítása a II. Vatikáni zsinatnak, hogy a lelkipásztoroknak nem egymagukban kell ellátniuk az egyház teljes üdvözítő küldetését /LG 3o/, mert az apostolkodás minden hívőnek, egyháziaknak és világiaknak egyformán joga és kötelessége. *"Mivel a világi hívők is valamennyien részesei Krisztus papi, prófétai és királyi tisztének, azért aktív szerepet kell betölteniük az egyház életében és működésében. Az egyház közösségeiben annyira szükséges a munkájuk, hogy nélküle a legtöbb esetben nem lehet teljesen eredményes a lelkipásztorok apostolkodása."* Ennek szellemében kezdődött a Váci Egyházmegyében 2005-ben az akolitus képzés. 2007-ben volt az első avatás. Minden évben indul csoport 20-25 fős létszámmal. Most már kb. 180-an vannak a felavatott akolitusok. (Az első év végén a püspök úr lektorra avatja a jelöltet, a 2. év végén akolitusává.) Az akolitus három

feladat ellátására kap megbízást: -közösség építésre, -igeliturgia vezetésére, -áldoztásra.

Plébániai közösségünkben három testvérünk készül erre a szolgálatra. Máriabesnyőn negyedévente egy hosszú hétvége keretében van képzésük. Szeptember 26.-án a püspök úr lektorra avatta: **Sinkó Pál, Schenk Barnabás és Nagy Márk** testvéreinket. Imáinkkal kíséjük őket! Jövőre új jelentkezőket várunk!

A REGŐCZI KÁPOLNA SZENTELÉSE

Október negyedikén délután nem értek be a hívek a kisváci Regőczi kápolnába. A szentmise után több százan vettek részt a szeretetvendégségen, olyan volt az egész tér, mint egy nagy cserkész tábor. A szentmise evangéliumában

ezt olvastuk ezen a napon. *"Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket.."* Keresve sem lehetett volna jobb idézetet találni erre az alkalomra, hiszen Regőczi István atya ettől vált igazán kedvelté városunkban. A kápolnaszentelés alkalmából egy második emléktábla is került a kápolna falára, tisztelegve a 100 éve született *"Saskirály"*-Isten vándora előtt. A régi kápolna belső festményeiről fényképek készültek, amelyek egy része ott van most is a kápolnában, illetve egy kiadványt készítünk az összes festményről, amelyek sajnos az idő folyamán nagyon megkoptak. A felújított kápolna új festményeit Angyal Júlia festőművész készítette. Az oltárképen a Jópásztort láthatjuk, vele szemben pedig a feltámadt Krisztus képe látható. Az ablakokra majd díszítőelemek, Szentírási idézetek kerülnek. A közösségi részben havonta filmvetítések lesznek, általában a szombat esti mise után. Az elsőáldozásra és a bérmelegítésre készülő gyermekek és fiatalok összejöveteli is itt

lesznek. Szerdánként a szentmise után Bibliaórát, ill. szent-ségimádást tartunk. Mindenkit várunk szeretettel.

JÓTÉKONYSÁGI HANGVERSENYEK

Október 18.-án a Vox Humana énekkar jótékonyági hangversenyt adott templomunkban a Kisváci kápolna javára. A hangversenyen megemlékeztek Maklári Józsefről, aki évtizedeken keresztül vezette a kórust. A nagy élményt jelentő hangversenyen Sándor Bence vezényelt. Ezen a napon a budapesti Angelika kórus is itt szolgált templomunkban Gráf Zsuzsa vezetésével. A hangverseny végén a két kórus közösen énekelt. Az est folyamán több mint százezer forint adomány gyűlt össze.

November 8.-án a Székesegyházban Bogányi Gergely

Kossuth-díjas zongoraművész adott hangversenyt a Regőczi kápolna javára. Ezen a hangversenyen mutatták be a Bogányi Gergely által szabadalmaztatott új zongorát. A hangversenyen közreműködött a Váci Szimfonikus zenekar Farkas Pál vezetésével. **Köszönjük az adományokat!**

EGY ÉVES A FEHÉREK TEMPLOMÁNAK KÓRUSA

A kórus 1. éves évfordulóját október 25-én Mária-köszöntő keretében ünnepeltük, ahol hálát adtunk a Szűzanyának a sok élményért, közösen töltött időért. A kórus első megszólalása 2014. november 2-án a halottainkért való megemlékezésen volt. Szolgálatunkkal az egyházi év valamennyi ünnepkörébe bekapcsolódunk: advent, karácsony, nagyböjt, szent három nap, húsvét, pünkösd, Úr napja, stb. A kórus folyamatosan gya-

rapodott az év során, jelenleg 16 lelkes tagból áll. A liturgián túl részt vettünk az egyházközségi farsangon, a nyári lelki gyakorlaton, a nyitott templomok éjszakáján, illetve a kisváciakkal közösen a Regőczi kápolna szentelésén. A kórusal az elmúlt évben a gregoriántól napjainkig, minden korból szólaltattunk meg kórusműveket. Sok vidám pillanatot, tartalmas próbát tudhatunk magunk mögött. Hálát adunk a kórus közösségéért, hogy a Krisztushoz vezető úton együtt járhatunk. Szeretettel fogadjuk a templomi közösségből azokat a fiatalokat és felnőtteket, akik szeretnek énekelni. Gyermekek számára is indítunk kiskórust, bátran csatlakozzatok!

*Simon Mária
a Kórus vezetője*

A SPINYÉRI KÁPOLNA BÚCSÚJA

Desericzky Ince atya (piarista házfőnök) kezdeményezésére, közadakozásból, 1749-50-ben épült fel a kápolna a Szent Kereszt tiszteletére. A szőlőhegyen először egy kereszt állott 1710 körül. Ide 40 évig jártak a szőlőmunkások, a szabadban voltak a misék. 1740 táján épült a lakóépület-présház. Az 1995-ös felújítást Pálos Frigyes prépost-kanon-

nok és Zavetz József felsővárosi kanonok-plébános kezdeményezte, és Jámbor Andrea építésmérnök tervezte. Azóta ismét miséznek a hegyi kápolnában és a szeptember 14-éhez, a Szent Kereszt Ünnepehez közeli vasárnap búcsúra gyűlnek össze a váci hívek.

Így volt ez idén is. Sokan összegyűltek a környékről. A

szentmisén Péntek Zsolt kisegítőlelkész prédikált. A szentmise után szeretetvendégséget tartottunk. Jövőre szeretnénk egy majálist tartani a kápolna előtti téren. Kérjük a testvérek segítségét!

A SZENT MIHÁLY KÁPOLNA BÚCSÚJA

A Kis-Vác alatti szőlőhegyen található Szent Mihály kápolnát Matejkovics Mihály püspök, uradalmi tisztartó kezdte építtetni, a környék szőlősgazdáinak alapítványából 1718 körül, melyet aztán Berkes András nagyprépost megáldott. Közel másfél évszázad alatt, 1745 és 1882 között többször felmerült egy kisebb templom, paplak és iskola építésének gondolata. A tervek azonban nem valósultak meg. Szeptember 29.-én búcsúra jöttünk össze a kápolna előtti téren. Moys Gábor atya prédikált. A szentmise után szeretetvendégséget tartottunk.

"FELTÁMADUNK"

Mindenszentek ünnepére a Felsővárosi temető kerítését és kapuját felújítottuk. A kapura a hitvallásunkat írtuk:

FELTÁMADUNK.

Ezzel a hittel lépünk erre a megszentel helyre. Szeretnénk, hogy valóban kegyeleti hely legyen.

Megkezdődött a szelektív hulladékgyűjtés. Kérünk mindenkit, hogy a 25 évnél idősebb sírhelyeit a plébánián újra váltsa meg. Az Alsóvárosi temető ravatalozója nagyon szépen megújult. Jövőre szeretnék a felsővárosi ravatalozót is felújítani.

*" Szent hely ez a temető;
Mindennek helyet ad ő:
Béfogad ez jövevényt, Urat,
koldust és szegényt."*

**ELSŐÁLDOZÁSI
ELŐKÉSZÜLET**

Az elmúlt évektől kezdve az iskolában felmenő rendszerben tanulják a gyermekek a hittant. A hittantanulás célja nem csak az ismeretek szerzése, de az is, hogy a hit az életük részévé váljon, találkozzanak Jézussal. A szentségi találkozásra, az elsőáldozásra, a bérmálásra a plébánia közösségében készülünk. Azokat a gyermekeket, fiatalokat, akik a Fehérek templomának közösségéhez szeretnének tartozni és szentségek vételére készülnek szeretettel várjuk előkészítőre. A Kisváci Regőczy kápolnában lesznek a felkészítő foglalkozások.

Fontosnak tartjuk, hogy a gyerekek találkozzanak lelkipásztorokkal, hisz egy életre szóló döntésre készülnek. A keresztségi fogadalmukat újítják meg. Fontos ezért, hogy bekapcsolódjanak a szentmisékbe, reggel este imádkozzanak, az alapvető hittani ismereteik meg legyenek. Kapcsolódjanak be a plébánia közösségének életébe, későbbiekben meghívjuk őket a ministránsok, énekesek közé.

Néha elveszítjük a fejünket, és úgy viselkedünk, ahogy nem illik Isten gyermekeihez. Hátha segít ez a kis történet: Két autó állt a jelzőlámpánál. A lámpa zöldre váltott, de ezt az autóban ülő férvezető nem vette észre. A mögötte levő autóban a női vezető figyelte a környező, elhaladó forgalmat. A nő egy idő után megelégedte a várakozást, elkezdett

kiabálni a férfit, és elkezdte ütni a kocsija

kormányát, hogy mozduljon már a férfi. A nő dührohamot kapott az autójában, összefüggéstelenül kiabált a férfit, csapkodva a kocsikormányára. A lámpa közben sárgára váltott és a nő elkezdte nyomni a dudát, középső ujjával vadul felfele mutogatva, csúnya szavakat és átkokat szórva a férfit. Az pedig felnézett, meglátta a sárga lámpát és gyorsan áthajtott a kereszteződésen, még mielőtt

a lámpa pirosra váltott volna.

A nő magán kívül van és őrlő a gondolattól, hogy elmulasztotta a lehetőséget, hogy átmenjen a kereszteződésben. Félig még mindig magán kívül egyszer csak hallja, hogy kopognak a kocsikablakán, és amikor oldalra néz, egy pisztoly csövét találja szembe magát, amit egy nagyon komoly kinézetű rendőr tart. A

rendőr felszólítja, hogy állítsa le a gépkocsit

motorját és közben a kezét tartsa végig jól látható helyen. A nő egedelmeskedik, szólanul szemlélve a történéseket. Miután leállítja a motort, a rendőr utasítja, hogy feltartott kezekkel szálljon ki a kocsiból. A nő kiszáll a kocsiból, és a rendőr felszólítja, hogy rakja a kezét a kocsira. A nő megfordul, rárakja a kezét a kocsitetejére, ami után gyorsan megbilincselik és betuszkolják a rendőrautó-

ba. Túlságosan zavarban van az eseménysorozattól, egy kérdést sem mer feltenni útközben, majd amikor megérkezik a rendőrsre, ott ujjlenyomatot vesznek tőle, lefotózzák, megmotozzák, felveszik az adatait és berakják egy cellába. Néhány órával később egy rendőr megjelenik a cellánál és kinyitja neki az ajtót. Elkíséri az adatfelvőhöz, ahol az őt elfogó rendőr fogadja, kezében az elkobzott értékeivel. Átadja a nőnek a személyes dolgait tartalmazó zacskót, és ezt

mondja: «Elnézést kérek ezért a tévedésért. De tudja, én akkor érkeztem Ön mögé, amikor már nyomta a gépkocsi dudáját, a középső ujját mutogatta az Ön előtt lévő vezetőnek, és káromkodásokkal árasztotta el. Aztán észrevettem a „Válaszd az életet” feliratú rendszámtábla keretet, a „Mit tenne most Jézus” matricát, a „Kövess engem a Vasárnapi Bibliaórára” matricát, és a krómból levő keresztény hal emblémát a csomagtartón. Így hát csak arra tudtam gondolni, hogy a gépkocsit biztos lopta

PROGRAMJAINK:

- Adventi időszakban Rorate szentmisék lesznek 6.30-kor. Utána szeretetvendégség.
- Nov.28.szombat. 14.00-től adventi koszorúkötés, lelkinap a kápolnában: A lelki gyakorlatot Mészáros csaba gödi plébános vezeti. 17.00 Filmvetítés: Böjte Csaba...Csillagösvényen
- Nov.29. Adventi gyertyagyújtás a 11-es mise előtt.
- Advent vasárnapjain 18.00-kor városi gyertyagyújtás a Szt. Hedvig Szobornál.
- Dec.6. Adventi élelmiszer gyűjtés a misékhez kapcsolódóan.
- Dec.13.vasárnap. Munkatársi ebéd a plébánián.
- Dec. 20. vasárnap 18.30 Adventi hangverseny.
- Dec.24. 16.00 Pásztorjáték, 21.30: Áhitat, 22.00: szentmise a kápolnában, 23.30: Áhitat, 24.00: éjféli mise
- Dec.31. 18.30: Hálaadás.
- Január 3.vasárnap 11.00: Hentesek miséje
- Január 6. 18.30: Vizkereszt
- Január 17-24. Ökumenikus imahét
- Január 25-30. Bannői missziós hét a Regőczy kápolnában.
- Január 23. szombat du. Farsang a Galamb utcai Oktatási központban.
- Január 24.Vasárnap 16.00 jegyesoktatás

